

Fortabt er jeg stadig

1. Vi mødtes i sne
forblændet af ungdom og uden at se
et virvar af jubel og nysgerrighed
vi mødtes i sproget, et hemmeligt sted
og der går vi hen
igen og igen.

2. Igen og igen
og tonerne blev til et langstrakt refræn
et plot, en fortælling, en popmelodi
godnatsange brudt af sirenernes skrig
vi følte os som
en luftløs ballon.

3. En luftløs ballon
en endeløs sætning, helt kærtret og tom
jeg hjemsesøges tit af idéer om flugt
men latteren tegner dit ansigt så smukt
du strækker din krop
mens solen står op.

4. Mens solen står op,
så brygger vi kaffe og drikker en kop
og når vi blir fanget i hverdagens støj
så ruller vi øjne og deler en smøg
så strander vi der
hvor ømheden er.

5. Hvor ømheden er
marcherer vi tappert med velviljens hær
en kærlighed tyndslidt og helt desperat
kun båret af løfterne, stålsat og klart
et dirrende nu
mit søvnige du.

6. Mit søvnige du
mit drama er langt, min fornuft er itu
og når jeg blir bange og når jeg blir vred
så sænk mine skibe og skænk mig din fred
jeg øjner en kyst
og snart blir det lyst.

7. Og snart blir det lyst
så tag mig for givet, det virker så tyst
fortabt er jeg stadig trods årenes gang
og synger med tak denne kærlighedssang
fordi det sku' ske
vi mødtes i sne.

Stine Pilgaard/Katrine Muff Enevoldsen, 2018
Et af 9 digte fra Stine Pilgaards roman "Meter i sekundet",
2020.

Digtet benytter en idé hvor sidste linje i verset er som første linje i næste vers som i salmen "Du fødtes på jord", nr. 69 i salmebogen (Lisbeth Smedeg. Andersen). Begge henter inspiration fra digtere som Brorson, Inger Christensen og systemdigtningen og former fra 1200-tallet med sonet og sonetkrans jf. senere Dante, Shakespeare og flere.